

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 86

гр. Пловдив , 19.05.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III СЪСТАВ в закрито заседание на деветнадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо Д. Симидчиев
Членове: Силвия А. Цанкова
Екатерина С. Роглекова

като разгледа докладваното от Екатерина С. Роглекова Въззивно частно наказателно дело № 20215300600824 по описа за 2021 година

след като се запозна с докладваното от съдия Роглекова ВЧНД № 824/2021г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.243, ал.7 от НПК.

Образувано е по частна жалба на обвиняемия по сл.д. № 147/2014г. по описа на ОСО при ОП Пловдив, депозирана чрез защитника му адв. Е. Н., против Определение № 116 от 08.03.2021г. по ЧНД № 1438/2021г. по описа на ПРС – 1 наказателен състав, с което е отменено Постановление за прекратяване на наказателното производство по следствено дело № 147/2014 г. по описа на ОСО при ОП Пловдив.

В жалбата се претендира, че обжалваното определение е неправилно. Излагат се съображения, детайлно разискани и обособени в няколко пункта. На първо място се оспорва процесуалната легитимация на жалбоподателя, като се посочва, че жалбата срещу Постановлението за прекратяване на наказателното производство е подадена от адвокат, за когото се твърди, че няма пълномощно, който порок не може да бъде saniран, поради настъпила смърт на управителя на „Ц. к. к.“ К. К. /представят се доказателства в тази насока – копие на удостоверение за наследници, от което става ясно, че същият е починал на 21.02.2021г./

На второ място адв. Н. релевира твърдението, че дори да се приеме, че първоначално подадената жалба е редовна, то при условие, че г-н К. е починал на 21.02.2021г., то това е станало преди образуване на производството пред първата инстанция, поради което правата на адв. Д. са били прекратени със смъртта на упълномощителя му.

Подробно се развиват доводи в насока, че към датата на подаване на въззивната жалба няма осъществено правопримствство, касателно „Ц. к. к.“ ЕООД, като липсват лица, които да са приели дружествените дялове.

Адв. Н. оспорва възприетото от съда, че жалбата, с която е сезирана първата инстанция е депозирана в срок, като подробно анализира съдържащите се по делото писмени доказателства в тази насока и стига до извода, че постановлението за прекратяване на наказателното производство е било известно на ощетеното юридическо лице дълго време преди обжалването му.

Според защитата се констатира и порочни процесуални действия на съда и недопустимост на дадените от него указания на прокуратурата, като се възразява срещу обстоятелството, че делото не е върнато на прокурора с указание да се връчи копие от подадената жалба и на обвиняемото лице, оспорва се възможността на съда да дава указания на държавното обвинение какви престъпления да разследва и се излагат доводи относно материалноправната незаконосъобразност на атакуваното определение.

Окръжен съд - Пловдив, проверявайки законосъобразността и обосноваването на атакуваното определение и се запозна с доводите, изложени в частната жалба намира, че същата е процесуално ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛЕНА по следните съображения:

Първоинстанционното производство е било образувано по жалба на „Ц. к. к.“ ЕООД, подадена от името на управителя К. К., чрез пълномощника адв. С. Д. и подписана от адв. Д., против Постановление на Районна прокуратура –Пловдив от 08.05.2019г. за прекратяване на наказателното производство по следствено дело №147/2014 по описа на ОСО при ОП-Пловдив, водено срещу И. Х. Г. за престъпление по чл. 202 ал.2 т.1 вр. ал.1 т.1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 ал.1 вр. чл. 220 ал.1 от НК.

След запознаване с направените в жалбата искания за отмяна на атакувания прокурорски акт и връщане на делото за продължаване на разследването, както и с инкорпорираните доказателства, районният съд на първо място се произнесъл по процесуалната допустимост на жалбата. При анализ на приложените разписки, справки, уведомления и др., съдията е направил заключение, правилно в частта си, че жалбата е подадена от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред. Въззивната инстанция обаче не е съгласна с извода, че жалбата е подадена в рамките на законоустановения седмодневен срок за обжалване.

Хронологията на връчване на копие от обжалвания акт и на жалбите срещу същия е точно и правилно установена и описана от първата инстанция, като по нея всъщност не се спори. Различни са изводите, които се правят от защитата и проверяваната инстанция.

Фактите могат да се обобщят по следния начин:

Във връзка с възраженията на защитата - налично е пълномощно, с което К. К. е упълномощил адв. С. Д. да го представлява по дело № 147/2014г. по описа на ОСС гр. Пловдив, както и такова, с което адв. Д. преупълномощава адв. Д. Д..

С Постановление на Районна прокуратура –Пловдив от 08.05.2019г. е прекратено наказателното производство по следствено дело №147/2014 по описа на ОСО при ОП-Пловдив, водено срещу И. Х. Г. за престъпление по чл. 202 ал.2 т.1 вр. ал.1 т.1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 ал.1 вр. чл. 220 ал.1 от НК.

Въз основа разпоредбите на закона, прокурорът е постановил на обвиняемия и ощетеното юридическо лице да бъде връчен препис от постановлението за прекратяване, въз основа на което е последвало и изпълнение на дадените указания. Въпреки, че особената деловодна техника за описване, оформяне и подредба на книжата да създава сериозни трудности в тяхното разчитане и хронологично проследяване /доколкото всички документи, свързани с изпращането, получаването и запознаване с финалния прокурорски акт по делото да са прикрепени с телбод на корицата на том 1/, то от наличната документация могат да бъдат направени следните заключения:

Постановлението за прекратяване на наказателното производство от 08.05.2019г. е изпратено от страна на прокуратурата чрез „Български пощи“ ЕАД до обвиняемия Г. и управителя на ощетеното юридическо лице „Ц. к. к.“ ЕООД К. К. без обратна информация дали преписите са били получени.

Видно от приложените на корицата на т.1 материали, по делото са издадени две постановления на РП за прекратяване на наказателното производство. Първото е от дата 08.05.2019г., като същото е получило регистрационен номер от дата 09.05.2019г. по прокурорска преписка №

7008/2013г. По делото обаче е издаден и втори акт на РП-Пловдив, също озаглавен Постановление за прекратяване на наказателното производство. Това постановление е от дата 07.08.2019г. и е получило регистрационен номер от 08.08.2019г. по прокурорска преписка 7008/2013г. С него е констатирано, че с първоначалното постановление наблюдаващият прокурор е пропуснал да се произнесе по мярката за неотклонение на обвиняемия и с новото постановление е отменена. Този прокурорски акт започва с излагане на обстоятелството, че :

„ С постановление на РП – Пловдив от 08.05.2019г. наказателното производство по сл.д. № 147/2014г. спрямо обв. И.Х. Г. за престъпление чл. 202 ал.2 т.1 вр. ал.1 т.1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 ал.1 вр. чл. 220 ал.1 от НК е било прекратено, поради липса на престъпление.“

Именно това постановление, в което правилно първата инстанция подчертава, че е отбелязано, че следва да се счита за неразделна част от първоначално издаденото постановление, е надлежно връчено на пострадалото дружество. Като доказателство за това към корицата на т.1 е приложена разписка от 30.09.2019г., с която М. Ц. е получила постановление за прекратяване на наказателното производство от 07.08.2019г. от името на ощетеното юридическо лице.

В последствие, със заявления от 03.10.2019г и от 15.01.2020г., преупълномощеният повереник адв. Д. е пожелала да ѝ се предостави възможност да се запознае с преписката, което и е било разрешено от наблюдаващия прокурор и същото е било сторено, съгласно приложената разписка от дата 23.10.2019г. Няма данни препис от двете „неделими“ постановления за прекратяване да са ѝ били връчени, макар и да са били налични по делото.

Едва на следващата година, с молба от 05.06.2020г., адв. Д. Д. е пожелала да ѝ се връчи препис от атакуваното постановление за прекратяване на наказателното производство, в качеството ѝ на пълномощник на К. К., управител на ощетеното юридическо лице. С недатирана резолюция, поставена върху молбата, същата е уважена. Видно от приложената към делото разписка, също прикачена към корицата на том. 1, адв. Д. е получила препис от постановлението от 08.05.2019г. от името на „Ц. к. к.“ ЕООД на

дата 18.09.2020г. – т.е. **ТРИ МЕСЕЦА по-късно след искането й**, от който момент според първата инстанция е започнал да тече срокът по чл. 243, ал.4 НПК, изтичащ в тази хипотеза на 25.09.2020г.

По делото фигурира жалба, подадена от К. К., управител на пострадалото дружество, чрез повереника му адв. Д., до Районен съд гр. Пловдив, чрез Районна прокуратура гр. Пловдив, с което се иска отмяна на прокурорския акт.

Видно от плика на жалбата е налице пощенско клеймо от дата 24.09.2020г., въз основа на което от първата инстанция се прави извод, че на основание чл. 184 НПК, срокът следва да се счете за спазен. */По делото фигурира и още една жалба от януари 2021г., подадена след като прокуратурата изпраща копие от Постановлението и на двете страни, но правилно първата инстанция коментира единствено първата жалба от 24.09.2020г./*

При така изложената фактология, въззивният съд констатира няколко пропуска на държавното обвинение, довели до усложненията в настоящия казус и „невъзможността” **около година и половина да не може** да се връчи постановлението за прекратяване на наказателното производство от 08.05.2019г. на пострадало юридическо лице - с управител, офис, известен адрес и телефон на същия и двама негови повереници по делото.

Вече бе посочено, че първото постановление за прекратяване на наказателното производство от дата 08.05.2019г. е било изпратено от прокуратурата чрез „Български пощи“ ЕАД до обвиняемия Г. и управителя на оштетеното юридическо лице „Ц. к. к.“ ЕООД К. К. без каквато и да е обратна информация дали реписите са били получени.

Видно от закрепените на корицата копия /неясно от къде произхождащи, и за които съдът прави собствени изводи, без да може да бъде сигурен в категоричността им/ на страници от нещо подобно на дневници, става ясно, че някога – т.к. липсват дати, година и др. – са били изпратени чрез „Български пощи“ ЕАД , на два пъти, „някакви“ документи на обв. Г. и Кр. К.. Какви точно са тези документи и получени ли са, не може да се разбере, но очевидно и от тези копия се заключава, че прокурорски акт от

посочените лица не е получаван.

С това опитите на прокуратурата да изпълни задължението си по чл. 243 ал.4 от НПК вероятно са били преустановени, тъй като в кориците на делото не се откриват други книжа, удостоверяващи последваща кореспонденция. По-същественото в случая е това, че при изпълнение на задължението си да снабди страните с препис от своя акт държавното обвинение изцяло е пренебрегнало регламентирания в разпоредбите на чл. 178 и сл. от НПК ред. Горепосочените разпоредби не предвиждат "писмото с обратна разписка" като възможен начин за връчване на книжа, съобщения и призовки, тъй като тази опосредена от пощенската служба техника не дава възможност да бъде установено съдържанието на изпратената към адресатите кореспонденция, в частност да бъде доказано изпълнението на процедурата по чл. 243, ал. 4 от НПК – уведомяване на страната за прекратяването на наказателното производство чрез връчване на препис от постановлението на прокурора. В разпоредбите на чл. 178, ал. 1-7 от НПК изрично са указани органите и службите, чрез които може да бъде извършено валидно връчване на книжа, като сред тях не попадат учрежденията, предоставящи пощенски услуги. Ето защо, този начин на връчване на акта е в нарушение на уредения в процесуалния закон ред и вместо след неуспешните опити за снабдяване на пострадалото дружество с препис чрез пощенска пратка да се пристъпи към приложение на законовия инструментариум, така и не е приложена процедурата по чл. 243, ал. 4 от НПК. Прави впечатление от приложените писмо, докладна записка и разписка, че след като прокурорът е възложил на органите на МВР да съдействат за връчване на второто постановление за прекратяване на наказателното производство от 07.08.2019г. с писмо от 16.09.2019г., горното е било надлежно сторено и е приложена съответната разписка за изпълнение на указанията. Именно въз основа на тази процедура на 30.09.2019г. на М. Ц., в качеството ѝ на упълномощено лице, което да представлява процесното дружество, е било връчено прокурорското постановление от 07.08.2019г. Подобни опити за връчване на първото постановление не са направени, актът не е връчен и на запозналата се в прокуратурата с материалите от преписката повереничка.

/Съдът няма да се спира по-подробно на основателните въпроси, които поставя защитата, относно датите или липсата на такива под

прокурорските резолюции, разрешаване месеци по късно на искания за получаване на преписи, направени в един предходен момент, защото очевидно няма как въз основа на наличните документи да стане ясно снабдило ли се е юридическото лице с препис от първото постановление или не./

Именно така описаното е довело до състоянието след повече от година и половина препис от постановлението да не бъде получен, а след изрично отправено искане, повереникът адв. Д. да бъде снабдена /отново със закъснение/ с копие от акта.

Въз основа на така установеното, първата инстанция е възприела тезата, че независимо от факта, че на 30.09.2019г. М. Ц. е получила постановление за прекратяване на наказателното производство от името на ощетеното юридическо лице, то това действие не е годно да постави началото на срока за обжалване, **доколкото то не касае атакуваното постановление**. Именно с тази констатация втората инстанция не е съгласна.

Действително по делото са издадени две постановления на РП за прекратяване на наказателното производство по процесното дело - първото от 08.05.2019г., с което се прекратява същото, и втори акт на РП-Пловдив, също озаглавен Постановление за прекратяване на наказателното производство, от дата 07.08.2019г., издадено след като по първоначалното постановление наблюдаващият прокурор е пропуснал да се произнесе по мярката за неотклонение на обвиняемия и с новото постановление е саниран този пропуск. Районен съд Пловдив категорично приема, че т.к. второто постановление изрично било съставено като неразделна част от първото, то следвало и двете да се връчени на дружеството, а не само второто такова, поради което и независимо от получаването му, срок за обжалване на прекратяване на производството от 30.09.2019г. не може да започне да тече.

Въззивната инстанция не е солидарна с тази констатация. Особеното в настоящия казус е не само „връчването” на преписи, но и обстоятелството, че са налице две финални постановления на прокурора – първото, съдържащо подробно изложение и мотивировка на волята му, а месеци по късно второ, което дефакто допълва пропуск при първоначалното произнасяне. Разбира се, законът не дава отговор на подобни хипотези - и следва да се разсъждава над

логиката и смисъла в него. Очевидно, съгласно становището на районен съд с първото постановление се прекратява наказателното производство, а с второто единствено се отменя мярката за неотклонение. Това би могло да е така, ако прокурорът бе озаглавил втория си акт като „Постановление за отмяна на МНО” и съдържанието му се отнася само до този факт. Актът обаче от 07.08.2019г. изрично подчертава, че е неразделна част от този от месец май 2019г., озаглавен е Постановление за прекратяване на наказателното производство и съдържа ясното отбелязване - *„С постановление на РП – Пловдив от 08.05.2019г. наказателното производство по сл.д. № 147/2014г. спрямо обв. И.Х. Г. за престъпление чл. 202 ал.2 т.1 вр. ал.1 т.1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 ал.1 вр. чл. 220 ал.1 от НК е било прекратено, поради липса на престъпление.“*

В този ред на мисли може да се направи следният извод – на 30.09.2019г. ощетеното юридическо лице е било надлежно уведомено с връчване на препис с Постановление, от което става безспорно и недвусмислено ясно, че наказателното производство е прекратено. Пострадалото дружество е имало законната възможност, още повече и при упълномощен повереник да защити правата си, което не е сторило в преклузивния срок, уреден в НПК. Да, вече бе обсъдено, че възникналият проблем е бил задълбочен от метода на уведомяване на лицата за финала на производството от страна на държавното обвинение, но ако и връчването на препис от Постановлението за прекратяване на наказателното производство от 07.08.2019г. съдържащо описаната информация се игнорира, то този факт, съпоставен с последващото поведение на поверениците и прокуратурата – запознаване с всички материали по делото, в това число и с двете постановления и невръчването им, в период, в който се търси как и на кого това да бъде сторено, получаване на препис месеци след молба за издаването му и др., би подкрепил недопустими практики на шикаринане на производството по обжалване на постановление за прекратяване на наказателното производство и безкрайно удължаване на възможността това да бъде сторено.

При така констатираното, въззивният съд прие, че пострадалото дружество е било уведомено и по надлежния ред е получило Постановление за прекратяване на наказателното производство по следствено дело № 147/2014 г. по описа на ОСО при ОП Пловдив на 30.09.2019г., поради което и

жалбата, с която е бил сезиран Районен съд гр. Пловдив от 24.09.2020г е била просрочена. Ето защо и обжалваното определение следва да се отмени, а процесната жалба да се остави без разглеждане.

По аргумент на по-силното основание е безпредметно да се взема отношение по останалите възражения на защитата.

Въз основа на изложеното, Пловдивският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 116 от 08.03.2021г. по ЧНД № 1438/2021г. по описа на ПРС – 1 наказателен състав, с което е отменено Постановление за прекратяване на наказателното производство по следствено дело № 147/2014 г. по описа на ОСО при ОП Пловдив., вместо което:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата, подадената от адвокат С. Д. на 24.09.2020г. в качеството му на повереник на К. К. К. - управител на „Ц. к. к.“ ЕООД против Постановление за прекратяване на наказателното производство по следствено дело № 147/2014 г. по описа на ОСО при ОП Пловдив и

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____